

1921-04-25

AFSENDER

Erik Moltesen

MODTAGER

Axel Salto

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Sprog:

Dansk

Afsendersted:

Charlottenlund

Modtagersted:

Frederiksberg

Omtalte personer:

Susanne Heide Salto

Arkivplacering:

Poul Uttenreitters papirer. Det

Kongelige Bibliotek, Tilg. 634.

DOKUMENTINDHOLD

Erik Moltesen beklager også, at Salto ikke kunne komme til hans foredrag. Skønt han efterhånden tvivler på, at billedkunst kan fortolkes med ord, vil han gerne arbejde for at ændre måden, der skrives om kunst. Han vil gerne tale med Salto om sagen, eftersom han i Klingen har fundet noget af det bedste, der er skrevet om kunst, og stadig håber, at Klingen kan drages på ny.

TRANSSKRIFTION

Charlottenlund

25.4.1921.

Kære Hr. Salto!

Tak for Deres elskværdige Brev! Ogsaa jeg var meget ked af, at De ikke kunde komme til mit Foredrag forleden, - ikke fordi jeg tror, det vilde have bragt Dem noget særligt nyt, men fordi jeg er viss paa, at det er nødvendigt for os, der har sat os til Maal at skrive eller tale om Billedkunst, at komme i direkte Berøring med udøvende Kunstnere. Desværre er jeg for Øjeblikket naaet til den Anskuelse, at det vist i Virkeligheden er umuligt at fortolke Billedets Kunst (Farve, Linje, Form osv) med Ord; men jeg er dog saa optimistisk, at jeg haaber paa, at denne Anskuelse er gal. Ganske vist er det umuligt at fortsætte i Kunsthistoriens gamle Spor, navnlig hvis man vil gøre Publikum forstaaeligt, at de moderne Retninger i Billedkunsten ikke er det rene Afsind, men man kan jo stille gaa og haabe paa, at der vil aabne sig nye Veje engang - nej: ikke stille haabe, - virksomt arbejde, skulde jeg sige. Og dette virksomme Arbejde kan kun foregaa, hvis Kunstsribenterne (Kunsthistorikerne, Kunstkritikerne, - hvad man nu vil) kommer i den nøjeste

Forbindelse med Kunsten - og Kunstnerne - selv. Indtil Dato har Kunsthistorikerne kun villet læse sig til Kunst, ikke se, - og derfor er den i deres Hænder blevet et Lig paa Dissektionsbordet. Det er paa den anden Side heller ikke værd helt at kaste Vrag paa den videnskabelige Uddannelse; den giver ialtfald, eller kan give, en Art aandelig Rygrad, tvinger een bort fra den overfladiske Skummen-Fløde-af-Tilværelsen. Men hvis Kunsthistorikerne ikke er mere Kunstnere (d.v.s. af Temperament) end Videnskabsmænd, dur det hele ikke.

Jeg haaber ikke, De vilde finde det paatrængende af mig, hvis jeg engang opsøgte Dem personligt for at tale lidt om disse Ting, der unægtelig ligger mig meget paa Sinde. De, som "Klingens" Redaktør, kan vel ikke fuldstændigt tage Afstand fra al Skriven-om-Kunst. Forøvrigt har jeg i "Klingen" fundet nogle af de bedste Ord om Kunst. Blot Tiderne engang

igen maa blive saa gunstige, at "Klingen" atter kan drages. Vi trænger til
noget hvast og blankt i vort Lands

Kunstliv.

Deres

Erik Moltesen.

Til Lykke med Datteren!

[med blyant er tilføjet nogle utydelige noter]

Charlotte Lund
25. 4. 1921.

Kære Hr. Salto!

Tak for Deres elskverdige Brev! Ogsaa
jeg var meget bed af, at de ikke
sunde komme til mit Foredrag
forleden, - ikke fordi jeg tror, det vilde
have bragt dem noget særligt nyt,
men fordi jeg er viss paa, at det er
nødvendigt for os, der har sat os
~~til~~ Maal at skrive eller tale om
Billedkunsten, at komme i direkte
Berøring med idøende Kunstnere.
Desværre er jeg for fjeblikket naaet
til den Ansæelse, at det vist i
Virbeligheden er umuligt at fortolke
Billedets Kunst (Farve, Ligne, Form osv) med
Ord; men jeg er dog saa optimistisk,
at jeg haaber paa, at denne Ansæelse
er gal. Ganske vist er det umuligt at
fortælle i Kunsthistoriens gamle
Spor, navnlig hvis man vil gøre
Publikum forståeligt, at de
moderne Betragtninger i Billedkunsten
ikke er det rene Spind; men man
kan jo stille på og haabe paa, at
de vil aabne sig nye Veje engang -
nej: ikke stille haabe, - virksomt
arbejde, skulde jeg sige. Og dette
virksomme Arbejde kan kun
foregå, hvis Kunsthistorikere (Kunst-
historikere, Kunstkritikere, - hvad
man nu vil) kommer i den nøjeste

Forbindelse med Kunsten - og
Kunstnerne - selv. Indtil dato
har Kunsthistrikerne kun villet
lære sig til Kunst, ikke se, - og
derfor er den i deres Hænder blevet
et Lig paa Dissectionsbordet. Det er
paa den anden Side heller ikke
væd helt at baste Trag paa den
vidensbabelige Uddannelse; den gives
i altfald, eller kan give, en Art ^{aaandelig}
Poggrad, tringes een bort fra den
overfladiske Skummen - Fløde - af -
Filtvælsen. Men hvis Kunsthistrikerne
ikke er rene Kunstere (d. v. s. af
Temperament) end Videnskabsmænd,
dies det hele ikke.

Jeg haaber, de ~~ikke~~ ^{ikke} vilde finde det
naatrængende af mig, hvis jeg
engang opsøgte dem personligt
for at tale lidt om disse Ting,
der uægtelig ligge mig meget
paa Sinde. De, som "Klingens"
Redaktør, kan vel ~~heller~~ ikke
fuldstændigt tage Afstand fra al
Skriken - om - Kunst. Forøvrigt
har jeg i "Klingen" fundet nogle af
de bedste Ord om Kunst. Blot
Tidene engang igen maa blive
saa gunstige, at "Klingen" atts
kan drages. Vi trænger til noget
hvast og blødt i vort Land

Kärnsliv.

Deres

Erkännelsen.

Färdlybba med Dattren!

1. Salla - Hemmen
2. " - Hemmen
3. " - Hemmen
4. " - Hemmen
5. Hemmen - Hemmen
6. " - Hemmen
7. " - Hemmen
8. Hemmen - Hemmen
9. " - Hemmen
10. " - Hemmen